Kyrkogårds VANDRING.se

Max Joakim Dhen

Året var 1933. Till Hjälleskate kom två tyska lantbrukselever som hette Hansen och Dhen. Hansen försvann snart till Botilsäter där han träffade en flicka och gifte sig. Båda var starka killar som förde med sig en fläkt av den stora världen.

Max Joakim Dhen var född i Hadreslef som ligger på gränsen mellan Danmark och Tyskland. Han hade troligen levt ett äventyrligt liv. Han hade jobbat som sjöman och varit i Amerika. Han var studerad och hade tagit någon sorts ingenjörsexamen. Han pratade mycket sällan om sig själv. Någon gång kunde han nämna sin mamma som tydligen stod honom mycket nära. Max tröttnade av någon anledning på Hjälleskate och flyttade till kantor Eiding på Torstad.

Max Dhens stora dröm var dock att en gång få bli egen bonde. Han älskade naturen, skogen, åkern och framför allt djuren. I Barud blev en gård till salu år 1935. Västgöten Carl Carlsson hade tröttnat och ville sälja. Max gick dit och tittade och det blev affär omgående. Priset var 12 000 kronor. Det låter billigt och det var det nog även på den tiden.

Gården omfattade 40 tunnland åker och dubbelt så mycket skog. Max flyttade dit och var eld och lågor för sitt jordbruk. Det enda han inte kunde förlika sig med var att manbyggnaden var kålgrön med röda knutar. Den rödmålades snart och är så än idag. För övrigt är den en byggnad i försiktig värmländsk herrgårdsstil.

Max köpte ett par hästar och några kor jämte de maskiner han behövde. Han anställde hushållerska och dräng. Drängen var Stig i Smedtorpet som var en prima pojke som Max var mycket nöjd med. Större var problemen med hushållerskorna, de stannade aldrig och det blev ständiga byten. Varför visste ingen. Som granne i Barud blev Max mycket omtyckt. Han var glad och hjälpsam då någon behövde ett handtag. Företrädaren Carl Carlsson flyttade till Åmotfors där han byggde sig en villa och slog sig till ro, vilket han säkert behövde, han hade varit en arbetsmänniska av sällan skådat slag.

År 1937 annonserade Max i en tysk tidning och fick svar. En dag dök hon upp, men hon stannade bara en månad, sedan var hon borta. Det var något som inte stämde mellan Max och hans flickor. Ingen hade varit den rätta. De var de som menade att han var mera rädd om korna än om flickorna. Då korna gick på bete och det kom en regnskur gick han till dem med filtar som han lade på dem så att de inte skulle bli förkylda.

Problemen med att hitta en hushållerska fick en oväntad lösning. Max hade kommit i kontakt med företrädarens yngsta dotter som hette Selma. Hon var 18 år och en snygg och trevlig flicka. Hon kom tillbaka till sin barndomsbygd som hon inte glömt och hon verkade trivas bra med både gården och Max.

Bakom knuten lurade dock olycka och tragedi. Hösten 1937 blev Max sjuk och måste läggas in på sjukhus. Han opererades för något i magen. Det var dunkelt vad det egentligen var. Till Selmas och många andras vänners sorg kom inte Max tillbaka med livet i behåll. En broder som hette Ernst kom jämte modern och ordnade med begravningen. Det var höst, det var mörkt och allt var trist. Max var ju bara 33 år, en man i sina bästa år.

Brodern Ernst stannade en tid och ordnade med auktion och fastighetsmäklare. Gården såldes och, lösöreauktion förrättades, djur och maskiner såldes. Max Joakim Dhens korta tid i Barud var över. Selma for till Göteborg där hon senare vistades. Hon besökte då och då vänner i Barud. Hon var den sista av Carl Carlssons stora familj som var kvar.

Då Max var borta gick vilda gissningar om vem han egentligen hade varit. Varför hade han bosatt sig i Barud? Eftersom han varit dansk-tysk fanns det de som trodde att han hade varit spion åt Hitler. Det verkade dock helt befängt. Vad skulle han ha spionerat på i Barud? Han hade saknat radio och telefon och var inte ute och reste. Han var dock en udda människa som fick sin grav i ett främmande land.

Källa: Allan W Nilsson